

metropolism.com

Metropolis M » Features » Gegijzelde kunstenaars ontdekken Amsterdam

Mariëlle Videler met het servies dat ze zelf voor haar gasten maakte

In W139 zaten afgelopen week vier buitenlandse kunstenaars vrijwillig opgesloten. Hun kennismaking met Amsterdam was beperkt was tot de informatie die bezoekers hen overdag over de stad gaven en de sprekers die iedere avond een lezing gaven over een aspect van Amsterdam.

Is rechtstreeks contact een vereiste om een stad te ervaren? Niet volgens kunstenaars Mariëlle Videler, die het initiatief nam voor het experimentele project *Blinded Tourist*. Ze legt uit hoe ze op het idee kwam: 'Ik ben vaak in het buitenland geweest, de ene keer om er te

werken, de andere keer als toerist. Het viel me op dat ik me als toerist door alle clichés heen worstelde en dan nog steeds niet tot de 'kern' van een stad kwam, terwijl ik dat in samenwerking met inwoners voor mijn gevoel wel kon.'

De Braziliaanse Henrique César de Oliveira installeert zijn video-opnames

En dus werd ze de gastvrouw in het experiment in W139, waar ze samen met vier buitenlandse kunstenaars die nog nooit in Amsterdam waren geweest een week lang in vloepapieren hutjes woonde. Geblinddoekt werden ze van Schiphol naar de Warmoesstraat gebracht, waar de buitenwereld alleen via anderen binnenkwam: het binnenlopend publiek, sprekers over de natuur, de inwoners en de kunstscene van Amsterdam en de buurtbewoners.

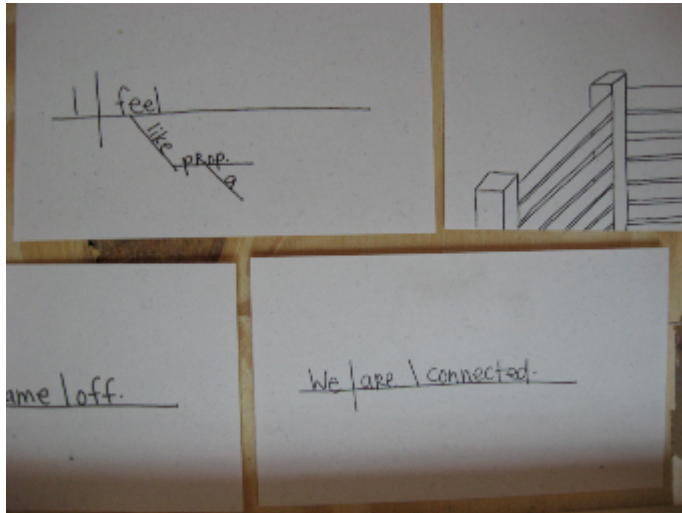
De foto's en teksten van de Amerikaanse Caroline Doherty

Donderdagavond vertelden W139-oprichter Ad de Jong en directeur Gijs Frieling aan de kunstenaars en een klein groepje geïnteresseerden hoe de tentoonstellingsruimte begon als kraakpand en hoe het zich de afgelopen dertig jaar heeft ontwikkeld. De Braziliaanse Henrique Cesar de Oliveira (23) is onder de indruk van die geschiedenis: 'In Brazilië kraken alleen de allerarmsten gebouwen, om er vervolgens hardhandig uitgeveegd te worden. Ik vind het ongelooflijk dat een geweldige plek als dit ooit zo vanaf de grond is opgebouwd.' Het past bij de indruk die hij heeft gekregen van de Nederlander. 'Jullie zijn zo kalm en maken je niet druk over je imago. Neem Gijs (Frieling, red.); tien minuten geleden stond hij nog te schilderen, nu spreekt hij in dezelfde kleren achteloos voor een groep. In Brazilië zou men zich zenuwachtig maken om een verkeerde indruk te maken.'

De Italiaanse Davide Savorani legt de laatste hand aan zijn gedeconstrueerde hut

Concrete plannen voor het eindresultaat zijn er op de donderdag nog niet, blijkt als ik met de Amerikaanse Caroline Doherty (26) praat. Zij heeft haar tijd nog hard nodig om alle indrukken te verwerken: 'Ik ben eerst bezig me te verhouden tot deze ruimte, tot de overweldigende wandschilderingen, het wonen in een papieren huisje en de mensen die hier binnen komen.' Is het beeld dat ze van Amsterdam had veranderd door deze week? 'Ik heb ondertussen wel een vaag idee over de levensstijl van de Amsterdammers en ik krijg veel informatie, maar ik heb niet het gevoel de stad al beleefd te hebben. Wat mij betreft had dit iedere willekeurige plek kunnen zijn.'

Een detail uit de teksten van Caroline Doherty

De Chinese Zhou Bin tijdens zijn performance in (en deels buiten) zijn hut

Ook de Italiaanse Davide Savorani richt zich vooral op het interieur in plaats van op de 'onzichtbare stad' waar hij in zit. 'Ik interesseer me niet voor wat er buiten deze ruimte is. Om de stad echt te kunnen ervaren moet ik haar voelen, ruiken, er in kunnen verdwalen. Dus werk ik met mijn directe omgeving hier.' Savorani is al aan zijn eindwerk begonnen. 'Ik wil me de ruimte eigen maken. Door gedurende de week stukken papier van mijn huisje af te halen, blijft alleen nog het skelet over. Dit verblijf is voor mij eigenlijk

een grote performance, waarin ik de kunstmatige wand tussen binnen- en buitenwereld in deze ruimte afbreek. Terug in Italië verbrand ik het papier, ter afsluiting.'

De Chinese Zhou Bin (39) spreekt nauwelijks Engels, waardoor de bemiddelde ervaringen waar de andere kunstenaars op konden leunen voor hem minder toegankelijk zijn en hij dus om een indruk van de stad te krijgen nog een extra barrière te slechten had.

Hadden de kunstenaars rechtstreeks contact nodig om Amsterdam te ervaren? Het lijkt er wel op: de kunstenaars reageren met hun eindwerk (zie foto's) op de verblijfsruimte in W139, of de bemiddelaars die hun daar informatie hebben verschaft.

'Begrijpelijk', zegt Videler, maar toch vind ze het project geslaagd: 'Het belangrijkste vond ik de informatie-overdracht tussen de kunstenaars en de bezoekers. Het contact, de ontmoeting, is voor mij het sublieme.'

Voor *Blinded Tourist* bivakkeerden Zhou Bin (China), Caroline Doherty (USA), Henrique César de Oliveira (Brazilië) en Davide Savorani (Italië) van zondag 21 t/m zondag 28 maart in de achterzaal van W139.